ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Предмет: Извештај Комисије за избор у звање и на радно место доцента за ужу научну област *Примењена лингвистика* (предмети: *Усвајање првог језика* и *Примењена лингвистика*).

На основу одлуке Изборног већа Филолошког факултета у Београду бр. 1970/1 од 24. 08. 2020. године, а у складу са чланом 75 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду изабрани смо у Комисију за избор кандидата који су се пријавили на конкурс за избор у звање и на радно место доцента за ужу научну област *Примењена лингвистика* (предмети: *Усвајање првог језика* и *Примењена лингвистика*), који је објављен у листу „Послови“ бр. 898 од 09.09.2020. године. На основу увида у приложену документацију и радове кандидата, а у складу са чланом 117. Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и чланом 11. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду* 200/2017 и 210/2019), Комисији је част да Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се један кандидат – др Милица Динић Маринковић, асистент на Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Уз пријаву на конкурс кандидаткиња је предала: оверене фотокопије дипломе о стеченом високом образовању, додатка дипломи, потврде о одбрањеној докторској дисертацији, затим биографију, библиографију, фотокопије објављених радова, потписану изјаву о изворности, извод из матичне књиге рођених и уверење о држављанству Републике Србије.

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Милица Динић Мринковић рођена је 26. маја 1985. године у Нишу. Основну школу и гимназију завршила је у Сокобањи. Године 2004. уписала је основне студије на *Катедри за општу лингвистику* Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирала је 2009. године са просечном оценом 9,17 и просеком 10,00 из ужестручних предмета. Била је стипендиста Министарства просвете и спорта Републике Србије.

Након дипломирања уписала је докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду на модулу *Језик*, смер – *Наука о језику*. Поред обавезног предмета – *Савремени токови у лингвистици,* изабрала је и положила следеће предмете у оквиру докторских академских студија: *Интердисциплинарност у истраживању односа језика и друштва 1, Балканистика 1* и *2, Лексика савременог српског језика, Когнитивна лингвистика, Теорија валентности* и *Лексичко препознавање у обради природних језика*.

Просечна оцена кадидаткиње на докторским академским студијама је 9,5.

У септембру 2017. године кандидаткиња др Милица Динић Маринковић са успехом је одбранила докторску дисертацију из области *Примењена лингвистика* и *Усвајање првог језика* под називом *Обим и структура вокабулара уџбеника за други циклус обавезног образовања*

пред комисијом коју су чиниле: проф. др Јасмина Московљевић Поповић (ментор), проф. др Весна Половина (председник комисије), проф. др Маја Миличевић Петровић и др Ивана Степановић Илић, научни сарадник, чиме је стекла звање доктора наука – филолошке науке.

У периоду од јуна 2011. до децембра 2014. године радила је као наставник српског језика као страног у Центру за српски језик и културу – *Азбукум*.

У периоду 2012/13–2014/15. академске године кандидаткиња је била ангажована у извођењу часова вежби и координацији истраживања студената на основним академским студијама на Катедри за општу лингвистку Филолошког факултета као докторанд.

У новембру 2016. године изабрана је у звање и на радно место асистента за научну област *Општа лингвистика* предмет *Усвајање првог језика,* на Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где ради и данас.

НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

Кандидаткиња др Милица Динић Маринковић је као докторанд Филолошког факултета изводила часове вежбања и координисала истраживачки рад студената из предмета *Усвајање првог језика* (2012/13–2014/15), *Психолингвистика* и *Корпусна лингвистика* (2014/2015). Откако је изабрана у звање и на радно место асистента за научну област *Општа лингвистика* на Катедри за Општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду изводила је часове вежбања из следећих предмета:

- *Усвајање првог језика* (2016/17–)
- *Општа лингвистика 3 – Морфологија* (2016–2017)
- *Општа лингвистика 4 – Синтакса 1* (2016–2017)
- *Општа лингвистика 1 – Фонетика* (2017/18–)
- *Општа лингвистика 2 – Фонологија* (2017/18–)
- *Језици за обележавање текста* (2017/18–)
- *Основе лингвистичке анализе* (2017/18–)
- *Примењена лингвистика* (2018/19–)
- *Корпусна лингвистика* (2020/21–)

У периоду од новембра 2017. до априла 2018. године била је са прекидима на трудничком боловању, а од априла до октобра 2018. године на боловању и одсуству са посла ради неге детета.

На основу *Одлуке о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду* од 14. 09. 2016. године, и *Одлуке о измени и допуни Одлуке о извођењу приступног предавања на Универзитета у Београду* од 21. 06. 2017. године, Комисија за оцену приступног предавања у саставу проф. др Јасмина Московљевић Поповић, председник, проф. др Наталија Панић Церовски, члан, и доц. Др Ивана Степановић Илић, члан, у поступку избора у звање доцента за ужу научну област *Примењена лингвистика*, предмети *Усвајање првог језика* и *Примењена лингвистика*, саставила је дана 22. октобра 2020. године *Записник о приступном предавању кандидаткиње др Милице Динић Маринковић*.

Кандидаткиња др Милица Динић Маринковић у поступку избора у звање доцента за ужу научну област *Примењена лингвистика* (предмети *Усвајање првог језика* и *Примењена лингвистика*) одржала је приступно предавање дана 22. октобра 2020. године са почетком у 12 сати у сали 111 Филолошког факултета Универзитета у Београду. Тема приступног предавања

кандидаткиње била је „Усвајање и развој вокабулара“. У складу са чланом 7. *Одлуке о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду*, Комисија је приликом приступног предавања оцењивала припрему предавања, структуру и квалитет садржаја предавања, као и дидактичко-методички аспект извођења предавања. Приступно предавање кандидаткиње др Милице Динић Маринковић оцењено је **оценом 5 (пет).**

На основу *Правилника о студентском вредновању педагошког рада наставника и сарадника*, педагошки рад др Милице Динић Маринковић позитивно је оцењен у формалном анкетирању студената које је спровео Филолошки факултет Универзитета у Београду (средња оцена 4,1 у академској 2019/20. години).

СТРУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНИ ДОПРИНОС

А. Научноистраживачки рад. Кандидаткиња др Милица Динић Маринковић учествовала је у два међународна и једном домаћем научноистраживачком пројекту, на коме је и сада ангажована. Резултате својих истраживања излагала је на међународним научним скуповима (сама и у коауторству), и објављивала у домаћим и међународним научним часописима и зборницима (в. тачку А.2. овог Извештаја).

А.1. УЧЕШЋЕ У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИМ ПРОЈЕКТИМА. Почевши од 2011. године учествује у пројекту формирања *Развојног корпуса српског писаног језика* – РАКОПС, као главни координатор прикупљања и дигитализације грађе за корпус. Пројекат се реализује у оквиру *Катедре за општу лингвистику* и *Центра за примењену лингвистику* Филолошког факултета БУ под руководством проф. др Јасмине Московљевић Поповић.

Као студент докторских академских студија у оквиру наставног предмета *Лексичко препознавање у обради природних језика* учествовала је у допуни *Електронског речника савременог српског језика* (руководилац пројекта проф. др Цветана Крстев).

Током 2015. и 2016. године учествовала је у надоградњи е-лексикона српског језика и у провери аутоматске морфосинтаксичке анотације корпуса у оквиру пројекта *Regional Linguistic Data Initiative* (ReLDI), који се реализовао у оквиру програма SCOPES (руководилац пројекта др Тања Самарџић, координатор проф. др Маја Миличевић).

Током 2018. и 2019. године учествовала је у раду истраживачког тима са Филолошког факултета БУ на међународном пројекту билатералне сарадње између Републике Србије и Републике Словеније *Језик, књижевност и култура као основа интеркултурне комуникације* (руководилац пројекта проф. др Маја Ђукановић).

А.2. ВРЕДНОВАЊЕ НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИХ РЕЗУЛТАТА. Уз пријаву на конкурс кандидаткиња др Милица Динић Маринковић поднела је библиографију и фотокопије објављених радова, које је Комисија категорисала у складу са *Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача* („Службени гласник РС“, бр. 24/2016, 21/2017, 18/10 и 38/219).

СТУДИЈЕ, ПОГЛАВЉА У МОНОГРАФИЈАМА И ЧЛАНЦИ:

1. **Dinić Marinković, M.** (2020). Indeks ponavljanja specijalizovanog vokabulara u udžbenicima za drugi ciklus obaveznog obrazovanja. U: Polovina, V. i Kovačević, B. (ur.), *Zbornik radova sa VI kongresa Primenjena lingvistika danas – Jezik, književnost i interdisciplinarnost* (str. 167–186). Beograd: Filološki fakultet. – **M33**

2. **Dinić Marinković, M.** (2020). Figurativni jezik u udžbenicima istorije za osnovnu školu. *Komunikacija I Kultura Online,* XI(11) [pre objavljivanja broja dostupno preko: https://www.komunikacijaikultura.org/index.php/kk/prepublishing]. – **M23**
3. **Динић Маринковић, М.** (2016). О најфреквентнијим лексичким јединицама у уџбенику историје за пети разред. U: Kašić, Z. (ur.), *Primenjena lingvistika u čast Dušanki Točanac „O jeziku i jezicima“*, (str. 253–270). Novi Sad – Beograd: DPLS, Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu. – **M44**
4. Moskovljević Popović, J. i **Dinić Marinković, M.** (2015). O razvojnom korpusu pisanog jezika i mogućnostima njegove primene u praćenju jezičkog razvoja. *Анали Филолошког факултета*, XXVII/II, 317–327. – **M51**
5. **Динић, М.** (2012). Турцизми у уџбеницима историје. *Примењена лингвистика*, 13, 175–190. – **M52**
6. **Динић, М.** (2012). Фактори језичких промена. У: Вучо, Ј. и Филиповић, Ј. (ур.), *Филолошка истраживања данас I: Језик и друштво* (стр. 113–130). Београд: Филолошки факултет. – **M14**

<u>САОПШТЕЊА СА НАУЧНИХ СКУПОВА ШТАМПАНА У ИЗВОДУ:</u>

7. **Динић Маринковић, М.** (2019). Презентација Словеније у дискурсу уџбеника историје за основну школу у Р. Србији. Рад изложен на Међународном научном скупу „Језик, књижевност и култура као основа интеркултурне комуникације/Jezik, književnost in kultura kot temelj medkulturne komunikacije“, 8. октобар, 2019, Филолошки факултет, Београд. (стр. 21–22). – **M34**
8. **Dinić Marinković, M.** (2018). Indeks ponavljanja specijalizovanog vokabulara u udžbenicima za drugi ciklus obaveznog obrazovanja. Rad izložen na Šestom međunardnom kongresu „Applied Linguistics Today (ALT) 6“, 12-13. oktobar, 2018, Filološki fakultet, Beograd. [Рад објављен у целини и наведен под редним бројем 1]
9. **Динић Маринковић, М.** (2015). О фигуративном језику у уџбеницима историје за основну школу. Рад изложен на 5. међународном конгресу „Примењена лингвиситка данас: Нове тенденције у теорији и пракси“, 27-29. новембар 2015, Филозофски факултет, Нови Сад, (стр. 9). [Рад објављен у целини и наведен под редним бројем 2]
10. **Динић Маринковић, М.**, и Московљевић Поповић, Ј. (2014). Општи и стручни вокабулар у уџбеницима за више разреде основне школе. Рад изложен на научном скупу са међународним учешћем „Наука и савремени универзитет 4“, 14-15. новембар 2014, Филозофски факултет, Ниш, (стр. 122–123). – **M34**
11. Moskovljević Popović, J., & **Dinić Marinković, M**. (2014). On corpus-informed approach to the exploring of the development of writing. Rad izložen na međunarodnom naučnom skupu „Klagenfurt Conference on Corpus-Based Applied Linguistics (CALK14)“, 25-27. septembar, 2014, University of Klagenfurt, Austria, (str. 9). – **M34**
12. Московљевић Поповић, Ј., и **Динић Маринковић, М.** (2014). Обрасци језичког представљања историјских личности и догађаја у дискурсу уџбеника историје. Рад изложен на Међународној научној конференцији „Хуманизам: култура или илузија“, 15-16. мај, 2014, Филолошки факултет, Београд, (стр. 203–204). – **M34**

13. **Dinić Marinković, M.** (2014). Phoneme /x/ in Serbian and Bosniak language community. Rad izložen na 3. *LINEE+ konferenciji* „Linguistic and cultural diversity in space and time“, 28-30. april, 2014, Inter-University Center, Dubrovnik, Hrvatska, (стр. 79). – **M34**
14. Московљевић Поповић, J., и **Динић Маринковић, М.** (2014). О формирању и дигитализацији развојног корпуса писаног језика. Рад изложен на Међународној научној конференцији „Дигиталне библиотеке и дигитални архиви“, 7-8. април, 2014, Филозофски факултет, Нови Сад, (стр. 129–131). – **M34**
15. **Динић, М.** (2012). Турцизми у уџбеницима историје за основну школу. Рад изложен на IV међународном конгресу „Примењена лингвистика данас: Изазови модерног доба“, 12-14. октобар, 2012, Филолошки факултет, Београд, (стр. 28). [Рад објављен у целини и наведен под редним бројем 5]
16. **Динић, М.** (2010). Фактори језичких промена. Рад изложен на Међународном научном скупу „Филолошка истраживања данас: Језик, књижевност, култура – ФИД 2010“, 26-27. новембар, 2010, Филолошки факултет, Београд. [Рад објављен у целини и наведен под редним бројем 6]

<u>Докторска дисертација:</u>

17. **Динић Маринковић, М.** (2017). *Обим и структура вокабулара уџбеника за други циклус обавезног образовања.* [необјављена докторска дисертација]. Београд: Филолошки факултет. – **M70**

А.2.1. Анализа радова.

Тема <u>докторске дисертације (17)</u> кандидаткиње др Милице Динић Маринковић припада ужој научној области *Примењена лигвистика*. У првом поглављу кандидаткиња дефинише предмет истраживања смештајући га у контекст каснијег језичког развоја, односно лексичког развоја на школском узрасту, а потом наводи циљеве истраживања.

У другом поглављу кандидаткиња исцрпно представља теоријске основе свог истраживања. Најпре пише о каснијем језичком развоју, разлозима за доскорашње занемаривање ове теме и општим одликама језичког развоја на школском узрасту. Овладавање писменошћу издваја као кључни процес у овом периоду. У овом делу кандидаткиња посвећује пажњу и кључном интралингвистичком фактору развоја – развоју металингвистичке свести и наглашава комплексност језичког развоја на школском узрасту. Посебно потпоглавље посвећено је карактеритикама лексичког развоја на школском узрасту. По окончању општег прегледа, кандидаткиња у наставку текста ток лексичког развоја на школском узрасту представља кроз две основне мере развијености вокабулара – обим вокабулара и дубину вокабулара. У делу о проценама величине и мерама раста вокабулара, кандидаткиња наводи резултате до сада спровођених истраживања и успостављених мера, стављајући акценат на разлике у проценама које су условљене непостојањем јединствене методе анализе вокабулара, као и на нерешена теоријско-методолошка питања из области лексикологије. У посебном потпоглављу представљена је *Теорија о уџбенику као културно-потпорном систему* Д. Плут, настала на основама теорије језичког развоја Л. Виготског, која је послужила као упориште за истраживање. У наредном сегменту рада кандидаткиња износи систематизовани преглед истраживања језика уџбеника. Завршни део овог поглавља, *Уџбеник*

као медијатор лексичког развоја на школском узрасту, представља резиме и закључке изнетих теоријских разматрања. У овом делу кандидаткиња сумира и теоријско упориште тезе, које се, с једне стране, ослања на резултате истраживања у области каснијег лексичког развоја, а са друге на теорију о уџбенику као културно-потпорном систему, према којој се вокабулар уџбеника може разумети као структурни елемент уџбеника, те тако и као културно-потпорно средство, под условом да испуњава своју потпорну, односно развојну функцију. У овом делу кандидаткиња дефинише и потпорне функције вокабулара уџбеника које су предмет анализе.

Треће поглавље посвећено је опису критеријума, карактеристика и начина на који је формиран корпус уџбеника за други циклус обавезног образовања за потребе овог истраживања.

У четвртом поглављу су систематизовано и исцрпно представљени методолошки оквир истраживања и поступци у анализи језичких података. Након критичког прегледа досадшњих метода истраживања вокабулара, кандидаткиња као јединицу анализе у свом истраживању дефинише „лексичку јединицу као јединицу лексикона која има синтаксичку и семантичку самосталност“. Даље кадидаткиња образлаже у којим сегментима и случајевима је одступила од издвајања јединица речника на начин који то предвиђају дескриптивни речници српског језика (РМС и РСАНУ), и своју аргументацију поткрепљује примерима из обрађене грађе и наводима из консултоване литературе. У овом делу кандидаткиња наглашава да наведена питања, иако по својој суштини теоријска, у њеном истраживању представљају методолошка и, надасве, практична питања и изазове, којима је на такав начин и из те перспективе и приступила. Посебан сегмент посвећен је критичком прегледу методолошких приступа анализи структуре вокабулара и дефинисању типова вокабулара у овом истраживању.

У петом поглављу представљени су резултати истраживања и он је подељен у следеће целине: *Дужина и лексичка густина текста, Обим и структура вокабулара, Индекс понављања и лексичка разноврсност, Хапакси, Међупредметне разлике, Узрасне разлике, Заједнички вокабулар* и *Разлике између уџбеника различитих издавача.*

У *Закључку* кандидаткиња резимира резултате свог истраживања наводећи: 1. да су укупан обим и структура вокабулара анализираних уџбеника историје, биологије и географије за други циклус обавезног образовања одговарајући; 2. да резулати анализе вокабулара уџбеника намењених савладавању различитих предмета на истом узрасту показују велике разлике, како у обиму, тако и у структури вокабулара, као и то да обим заједничког вокабулара уџбеника различитих предмета у оквиру истог разреда просечно износи тек десети део укупног вокабулара тих уџбеника; 3. да се једина закономерност у увећању обима вокабулара уочава између уџбеника намењених савладавању истог предмета на различитим узрастима, у којима број нових речи чини просечно 60% укупног вокабулара анализираних уџбеника; 4. да оцене ученика, у до сада спровођеним истраживањима о читљивости уџбеника код нас, кореспондирају са налазима представљеног истраживања; 5. да изразита варијабилност у индексу понављања специјализованог вокабулара, са једне стране, и високо учешће хапакса у стручном вокабулару, са друге, показују да се о фреквенцији употребе јединица стручног вокабулара приликом израде уџбеника не води рачуна. Када се овоме дода да заједнички стручни вокабулар није утврђен, као и да годишње увећање у броју нових јединица стручног вокабулара у уџбеницима за исти предмет износи преко 90%, усвајање и

развој стручног вокабулара посредством дела анализираних уџбеника може се довести у питање.

Докторат у Додацима садржи и лематизоване листе речи (фреквенцијске речнике): 1) *Заједнички општи фреквенцијски речник уџбеника историје, биологије и географије за други циклус обавезног образовања*, 2) *Заједнички општи вокабулар уџбеника историје за други циклус обавезног образовања*, 3) *Заједнички стручни и полустручни вокабулар уџбеника историје за други циклус обавезног образовања*, 4) *Заједнички општи вокабулар уџбеника биологије за други циклус обавезног образовања*, 5) *Заједнички стручни и полустручни вокабулар уџбеника биологије за други циклус обавезног образовања*, 6) *Заједнички општи вокабулар уџбеника географије за други циклус обавезног образовања*, и 7) *Заједнички стручни и полустручни вокабулар уџбеника географије за други циклус обавезног образовања*.

У докторској дисертацији „Обим и структура вокабулара уџбеника за други циклус обавезног образовања“ испитиван је обим и структура вокабулара уџбеника историје, географије и биологије намењених ученицима виших разреда основне школе, утврђена је заступљеност различитих (под)типова вокабулара у тексту уџбеника, идентификовани су и анализирани хапакси у уџбеницима, праћене су и квантификоване међупредметне, као и разлике међу уџбеницима намењеним различитим узрастима, а утврђен је и обим и структура заједничког вокабулара уџбеника за други циклус обавезног образовања.

Тема којом се др Милица Динић Маринковић бавила у својој докторској дисертацији није до сад код нас подробније испитивана – постоји само неколико истраживања мањег обима посвећених овој теми и она се односе на текстове намењене ранијем узрасту. Отуда је њено истраживање изузетно интересантно и значајно јер на систематски начин прати лексичке разлике у уџбеничким текстовима намењеним ученицима узраста од 11 до 15 година, тј. ученицима који су управо на узрасту који се сматра изузето значајним за усвајање како општег, тако и академског вокабулара. Анализе представљене у раду подразумевале су примену одговарајућих рачунарских метода обраде текста, као и одговарајућих статистичких метода обраде података. Успешна примена и једних и других чини закључке до којих је др Милица Динић Маринковић током свог истраживања дошла изузетно чврстим и стабилним и изузетно добро емпирисјки утемељеним.

<u>У раду под бројем 1</u> представљен је сегмент резултата из докторске дисертације кандидаткиње који се односи на индекс понављања специјализованог вокабулара у уџбеницима за други циклус обавезног образовања. У раду се лексичком развоју на школском узрасту приступа из перспективе уџбеника као културно-потпорног система, у коме се вокабулар, као структурни елемнт уџбеника, разуме као културно.попотрно сресто са развојним потенцијалом. Истичући да је истраживањима потврђено како усвајање одређеног типа вокабулара директно зависи од његове фреквенције, ауторка као критеријум за процену развојног потенцијала уџбеника узима индекс понављања специјализованог вокабулара у уџбеницима историје, биологије и географије за основну школу. На основу резултата спроведених анализа ауторка наводи да утврђена „велика варијабилност у индексу понављања јединица специјализованог вокабулара у анализираној грађи, са једне, као и високо учешће хапакса у специјализованом вокабулару, а посебно у стручном вокабулару, са друге стране, показује да се приликом израде и процене уџбеника не води рачуна о броју појављивања, односно о адекватном представљању стручне лексике у тексту уџбеника“, те закључује „да

потпорна улога анализираних уџбеника у усвајању специјализованог вокабулара у другом циклусу обавезног образовања изостаје“.

У раду под редним бројем 2 др Милица Динић Маринковић анализира фигуративни језик у уџбеницима историје и издваја два доминантна типа – граматичку метафору и метонимијске преносе. У анализи се комбинују транзитивни метод системске функционалне лингвистике и когнитивнолингвистичка визура референцијалне метонимије. Издвојени су подтипови граматичке метафоре и обрасци метонијских преноса и извршена је анализа варијабилности образаца метонимјских преноса. Ауторка закључује да установљене граматички метафоричне репрезентације значења формирају постварен дискурс, у коме догађаји постављају ствари, а учесници у догађају најчешће бивају сведени на околности, те да комбинација граматичке метафоре и метонимсјих преноса ствара деперсонализован и деагентизован дискурс, што све „подржава идеју о (историјском) детерминизму“ и „отежава успостављање активног и освешћеног односа према догађајима из прошлости“.

Радови под бројем 3 и 5 припадају групи радова у којима се анализира вокабулар уџбеника као културно-потпорно средство. У раду под редним бројем 3 анализирају се најфреквентније лексичке јединице у уџбенику историје за 5. разред. Ове речи анализирају се са аспекта парадигматских лексичких скупова којима припадају и даје се приказ дистрибуције њихових појавница у тексту уџбеника. У раду под бројем 3 представљена је квалитативно-квантитативна анлиза турцизама који се јављају у уџбеницима историје за основну школу. У овим радовима отворена су питања која су одговоре добила у докторској дисертацији – питање статуса вишечланих лексичких јединица (3), као и питање адекватности и сврсисходности употребе јединица вокабулара са периферије лексичког система (5).

Рад под редним бројем 4 (у коауторству) резултат је рада на формирању *Развојног корпуса писаног српског језика* (РАКОПС-а). У раду се даје преглед постојећих сличних корпуса и истиче значај конструисања развојних корпуса писаног језика уопште. Централни део посвећен је *Развојном корпусу писаног српског језика.* Описују се начин формирања овог корпуса, поступци у прикупљању грађе, као и поступак дигитализације и похрањивања. Представљена је структура РАКОПС-а у датом тренутку, као и резултати неких прелиминарних анализа података. У раду се посебно разматрају могућности употребе РАКОПС-а, и наглашава да ће овај развојни корпус „омогућити детаљно и систематско праћење различитих показатеља развоја способности за писано језичко изражавање“.

Радови кандидаткиње – теме којима се бави, теоријска полазишта из којих приступа проблемима које истражује, као и методе које при анализи језичких података користи показују како посвећеност, тако и јасну профилисаност кандидаткиње у области Примењена лингвистика. Др Динић Маринковић на креативан начин приступа проблемима које истражује вешто комбинујући различите теоријске приступе (виготскијанску теорију уџбеника, системску функционалну лингвистику, когнитивну лингвистику) и корпусне и квантитативне методе у обради језичких података.

Б. Чланство у комисијама за одбрану завршних радова. Кандидаткиња Динић Маринковић активно учествује и у развоју наставнонаучног подмлатка на Филолошком Факултету. У периоду од новембра 2016. године до данас кандидаткиња је била члан комисија за одбрану 3 завршна рада на мастер академским студијама на Филолошком факултету Универзитета у Београду:

1) Антонина Дотлић (септембар 2017), *Транскрипција турских личних имена и турцизми у савременом српском језику*, ментор: доц. др Наталија Панић Церовски;
2) Вања Нешић (22.10.2018), *Фонетско фонолошке одлике српског и италијанског језика у контексту усвајања италијанског као Л2*, ментор: проф. др Наталија Панић Церовски;
3) Милица Павићевић (27.9.2019), *Механизми истицања у дискурсу политичких ТВ дебата у норвешком*, ментор: проф. др Наталија Панић Церовски.

В. Чланство у професионалним удружењима и комисијама факултета.

- Чланство у *Друштву за примењену лингвистику Србије*;
- Чланство у европском удружењу *Language in Network of Europian Exelencee+* (LINEE+) од 2014. год. до гашења удружења.
- Члан комисије за дисциплинску одговорност студената Филолошког факултета Универзитета у Београду

СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ

Кандидаткиња је у биографији коју је приложила навела да је похађала следеће обуке и семинаре:

- Обуку „Corpus Annotation with WebAnno“ на Филолошком факултету у Београду у децембру 2015. године;
- *ReLDI семинар 1 „Емпиријски подаци у истраживањима језика: ресурси и методе“*, који се одржавао на Филолошком факултету у Београду 2-5. јуна 2016. године;
- *ReLDI семинар 2 „Анализа података у истраживањима језика (1)“*, који се одржавао 26-29. јануара 2017. године на Филолошком факултету у Београду;
- Семинар Универзитета у Београду – „Методологија истраживања“, 14. јун 2017. године у згради РекторатаУниверзитета у Београду.

ВЕШТИНЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ И ПРЕДМЕТЕ ЗА КОЈЕ СЕ КАНДИДАТКИЊА БИРА

Кандидаткиња је у биографији навела (а то показују и њени радови, као и план и садржај часова које је изводила) да рукујем следећим софтверским алатима, и да познаје следеће програмске језике и језике за обележавање текста: *E-Prime* (софтвер за спровођење експеримената и анализу експерименталних података), *Unitex, AntConc* и *Word Smith Tool* (софтверске алате за обраду природних језика), *BootCaT* (софтверски алат за формирање тематских веб-корпуса), *WebAnno* (веб-алат за анотацију корпуса), *R* (програмски језик и софтвер за статистичку обраду и графички приказ података), *Python* (програмски језик), *HTML, XML, TEI, LaTeX* (језике за обележавање текста).

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидаткиња др Милица Динић Маринковић, асистент на Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, **у потпуности испуњава услове за избор** у наставно-научно звање за које конкурише на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а који су предвиђени Законом о високом образовању Републике

Србије и Статутом Филолошког факултета, као и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду* 200/2017 и 210/2019).

Зато, с пуном увереношћу и посебним задовољством, предлажемо Изборном већу Филолошког факултета да др Милицу Динић Маринковић **изабере у звање и на радно место доцента** за ужу научну област *Примењена лингвистика,* предмети *Усвајање првог језика* и *Примењена лингвистика* на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

У Београду, 28. октобра 2020. године

Чланови комисије:

_____

проф. др Јасмина Московевић Поповић, председник

_____

проф. др Наталија Панић Церовски, члан

_____

доц. др Ивана Степановић Илић, члан